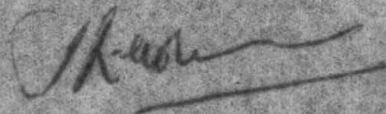

VAN : Dr. J. Linthorst Homan
AAN : Z.E. Mr. W.H.v.d. Berge
de Heer T. Dekker
Mr. H.H. Maas

Met het oog op de bespreking van Donderdag, 10
September te 2.30 op de kamer van de Heer Teppema,
moge ik U hierbij een copie van een schrijven zenden,
dat ik aan Minister Beyen richtte met de daarbij over-
gelegde bijlage inzake "De techniek van de Douane-Unie".

9 September 1953

DE TECHNIEK VAN DE DOUANE-UNIE

1.- De strekking van de "Esquisse du Protocole" is duidelijk : een Douane-Unie met vrij verkeer, benaderd en gerealiseerd langs de algemene approach, geleidelijk verdergaand, met automatisch verlopende etappes. Over 10 jaren elke post met 10 % te verlagen. Inmiddels zet men voor het tarief-naar-buiten een gezamenlijk stelsel op, gebaseerd op gezamenlijke nomenclatuur; richtlijn is het laagste nu bestaande tarief.

ministe

2.- In de verlaging der onderlinge tarieven zal zo worden gewerkt, dat "un certain pourcentage" wordt bepaald, waarbeneden de landen niet behoeven te gaan zolang niet ook de vijf andere landen op dat (lage) niveau zijn gekomen. Dit "certain pourcentage" zal verschillend liggen voor de drie sectoren : grondstoffen, half-fabrikaten en eindproducten.

De vraag is nu, hoe de Nederlandse delegatie dit nader moet precisieren : die vraag zal haar wel spoedig gesteld worden ! Komen niet reeds hierbij nomenclatuur-moeilijkheden voor ?

3.- Ook over de voorbereiding en realisatie van het tarief-naar-buiten zal de Nederlandse delegatie reeds aanstonds haar eigen concrete denkbeelden moeten hebben, temeer waar vermoedelijk reeds aanstonds door andere delegaties een aanval zal worden gedaan op de in de "esquisse" geuite stelling, dat goedkope invoer een belang voor de Gemeenschap is. Daarbij moet dus enerzijds worden vermeden, dat men de Nederlandse voorstellen als te vaag niet ernstig zou nemen, en anderzijds dat men door te tijdrovende voorbereidingsnoodzaak in uitstel zou vervallen.

Hier liggen dus deze moeilijkheden :

I.- Landen met een laag tarief (Benelux) zullen niet willen stijgen tot het Europese gemiddelde, gelijk het G.A.T.T. dat voor een Douane-Unie als maximum stelt; immers in dat geval wordt het grootste gedeelte van hun handel (de handel met de buitenwereld) belast, terwijl de rest van hun handel (in de Europese Gemeenschap) slechts zeer geleidelijk wordt vergemakkelijkt.

II.- Landen met een hoog tarief (vooral Frankrijk en Italië) kunnen slechts geleidelijk hun tarief laten zakken, en zullen vrezen, dat inmiddels de import uit de buitenwereld de weg naar hun land zal zoeken via de partners die reeds laag staan (Benelux); het geldende systeem der restitutie van invoerrechten bij doorvoer maakt dat gevaar voor hen extra groot.

Anders gezegd : zou voor Nederland de handel met de buitenwereld worden verzaamd dan zal dat economisch nadeel groter kunnen zijn dan het economisch voordeel der Douane-Unie, doch zou omgekeerd b.v. Frankrijk zich moeten aanpassen aan de lagere bescherming van elke etappe in het

- 6 - 15 (1912)

*Nederlands ; dat moet door een deskundige geklassificeerd worden
In case of difference het ministe.*

verkeer binnen de Douane-Unie (10 % per jaar over 10 jaren), dan wordt dat erg moeilijk wanneer zulks door omlegging van de buitenlandse importen niet alleen de invoer uit de partnerlanden zou betreffen, doch ook die uit de buitenwereld.

Beide landen zullen dus reeds nu willen weten waaraan zij zich hebben te houden : voorgeval de algemene formule van een laag tarief-naar-buiten in dit stadium onvoldoende is, welke formulering moet dan worden nagestreefd zonder te vervallen in groot tijverlies door de moeilijkheden der nomenclatuur ?

- 4.- De zaak der quantitatieve restricties in het onderlinge verkeer is duidelijk. Is echter de formule "une politique commune en ce qui concerne les restrictions quantitatives que les pays auraient à maintenir envers les pays tiers" voldoende concreet voor de onderhandelingen ?

7 September 1953

Waarste en
Orie's repunie
Sous-entendu.
! ja?